

ikke må afslås alene med den begrundelse, at der i den anmodede medlemsstats nationale ret ikke er hjemmel til at afhøre vidner og sagkyndige ved hjælp af videokonference, eller at en eller flere nærmere betingelser i national ret vedrørende afhøring ved hjælp af videokonference ikke er opfyldt.

Det fremgår af stk. 3, hvilke oplysninger der skal ledsage anmodninger om afhøring ved hjælp af videokonference i medfør af artikel 10. Foruden de oplysninger om navn, adresse m.v., der er nævnt i artikel 14 i 1959-konventionen, skal det i anmodningen begrundes, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt eller muligt for den person, anmodningen vedrører, at være til stede ved afhøringen i den begærende medlemsstat.

Det følger af stk. 4, at den anmodede medlemsstats judicielle myndighed skal indkalde den person, der skal afhøres, til at give møde i overensstemmelse med formkravene i national ret. Bestemmelsen skal garantere, at der kan træffes passende foranstaltninger for at sikre, at den pågældende møder frem til afhøring. Det er således ikke et krav, at et vidne eller en sagkyndig giver sit samtykke til at blive afhørt ved hjælp af videokonference, og medlemsstaternes regler om vidnetvang skal kunne anvendes på samme måde som ved vidneafhøringer, der foregår direkte, jf. nedenfor vedrørende stk. 8.

Stk. 5 (litra a til e) indeholder de regler, som skal overholdes, når der foretages afhøring ved hjælp af videokonference.

Det følger af stk. 5, litra a, at en repræsentant for den anmodede medlemsstats judicielle myndighed, om nødvendigt bistået af en tolk, skal overvære afhøringen og er ansvarlig for identifikation af den person, der skal afhøres, og for overholdelsen af de grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat. Hvis repræsentanten for den anmodede medlemsstats judicielle myndighed mener, at grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat tilsidesættes under afhøringen, træffer den pågældende omgående de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afhøringen fortsættes i overensstemmelse med disse principper.

Det følger af stk. 5, litra b, at den begærende og den anmodede medlemsstats kompetente myndigheder om nødvendigt aftaler foranstaltninger med henblik på at beskytte den person, der skal afhøres.

Det følger af stk. 5, litra c, at afhøringen foretages direkte af eller under ledelse af den begærende medlemsstats judicielle myndigheder i overensstemmelse med denne medlemsstats nationale ret.

Det følger af stk. 5, litra d, at efter anmodning fra den begærende medlemsstat eller den person, der skal

afhøres, sørger den anmodede medlemsstat for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk.

Det følger endelig af stk. 5, litra e, at den person, der skal afhøres, kan påberåbe sig ret til at nægte at afgive forklaring, som måtte være hjemlet i enten den begærende medlemsstats eller den anmodede medlemsstats nationale ret.

Stk. 6 vedrører den anmodede medlemsstats pligt til at udfærdige et referat af de nærmere omstændigheder omkring afhøringen. Bestemmelsen opregner de oplysninger, der skal medtages i referatet, herunder normalt angivelse af tid og sted, den afhørte persons identitet, identiteten på alle andre personer i den anmodede medlemsstat, som har deltaget i afhøringen, og den egenskab, hvori de har deltaget, eventuelle edsafklæggelser eller afgivelser af tro og love-erklæringer samt de tekniske omstændigheder, under hvilke afhøringen har fundet sted. Det fremgår udtrykkeligt af den forklarende rapport, at referatet derimod ikke skal indeholde oplysninger om indholdet af afhøringen. Det er med andre ord den begærende stats egne myndigheder, som er ansvarlig for protokollering af forklaringerne i overensstemmelse med national ret. Referatet sendes til den begærende medlemsstats kompetente myndighed.

Stk. 7 vedrører refusion af udgifter. Det følger af bestemmelsen, at den begærende medlemsstat skal refundere visse af de udgifter, som den anmodede medlemsstat pådrager sig i forbindelse med en afhøring ved hjælp af videokonference. Bestemmelsen indeholder en opregning af disse udgifter. Den anmodede medlemsstat kan dog give afkald på at få refunderet alle eller nogle af disse udgifter.

Det følger af stk. 8, at hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens nationale ret finder anvendelse, når vidner eller sagkyndige afhøres på dens område i overensstemmelse med artikel 10 og nægter at afgive forklaring, selv om de er forpligtet dertil, eller afgiver falsk forklaring på samme måde, som hvis afhøringen fandt sted i en national retssag.

I henhold til stk. 9 kan medlemsstaterne vælge også at anvende artikel 10 ved afhøring af en tiltalt ved hjælp af videokonference. Det står de enkelte medlemsstater fuldstændig frit, om de vil imødekomme anmodninger om sådanne afhøringer. En medlemsstat kan afgive en generel erklæring om, at den ikke imødekommer sådanne anmodninger, og kan senere trække en sådan erklæring tilbage.

De berørte medlemsstater skal i givet fald udtrykkeligt aftale at foretage afhøring af en tiltalt ved hjælp af